

Utorok 10. mája 2016

Text: Ef 3, 14 – 21

¹⁴Preto kľakám na kolená pred Otcom, ¹⁵po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; ¹⁶aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; ¹⁷aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, ¹⁸aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka, ¹⁹a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou. ²⁰Tomu však, ktorý môže nad toto všetko urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, ²¹Tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až naveky vekov. Amen.

Piesne: ES č. 385, 478

Zamyslenie nad Božím slovom:

Láska, ktorou Pán Boh zahŕňa človeka, je nevýstižná. Určite je však možné poznať lásku Kristovu! Hovorí nám o tom aj dnešný biblický text. Treba ju jednoducho zažiť v srdci, v živote, v spoločenstve viery, treba ju okúsiť – ako sa hovorí – „na vlastnej koži“. Vierou nám Pán Boh dáva vystihnúť veci, ktoré sa iným spôsobom nedajú. Autor Listu Efezským Božiu lásku zažil a zistil, že všetko to, čo nám Boh dáva, že všetko to, čo máme v Kristovi, ktorý nám priniesol plnosť Božej lásky, všetko to je „šírka a dĺžka, výška a hĺbka“, nad ktorou človek musí naozaj užasnuť. Je to faktor ľudského bytia, ktorý nás presahuje, a predsa je práve nám daná, aby sme boli „naplnení celou plnosťou Božou“. Čo viac môžem chcieť, ako byť Božie dieťa zahrnuté Otcovou láskou? Nuž, a ak je niečo tak jedinečné, nedopriali by sme to aj iným? Nechceme, aby to mali aj iní, aby to aj ďalší ľudia skúsili, aby ich život naplnilo niečo také silné, ako je Božia milosť a láska, ktorú zachytávame svojou vierou? Iste, dnes je doba, v ktorej si ľudia nedoprajú, je veľa závidí, je veľa zla, ktoré nám bráni podeliť sa s dobrým, dopriať si navzájom dobré. Zo zlého sa ľudia tešia a o dobré málo bojujú. To je smutné. O to viac nás teší postoj autora Listu Efezským, ktorý v modlitbe na kolenách, v plnosti pokory pred Bohom prosí za tých, ktorí mu ležia na srdci; prosí za svojich v tomto cirkevnom zbore, aby dostali príležitosť „zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval vierou v ich srdciach“, a hlavne za to, aby mali príležitosť poznať Kristovu lásku! Keď skláňame kolená v modlitbe, vždy máme množstvo motívov, ktoré chceme predložiť Bohu, či už ako vďaku a chválu, alebo ako prosbu. Modlíme sa za ľudí vôkol nás, za rodinu, priateľov, ale i za všetkých členov našich cirkevných zborov a iste aj za seba. Potrebujeme modlitbu na kolenách za našu vieru, nádej i lásku, za poznanie nepoznatelných vecí, lebo len Boh môže urobiť viac, ako si vieme predstaviť, a viac, ako vieme prosieť. Jemu sláva naveky! Amen.

Modlitba:

Pane náš, Tvoja láska k nám je nielen hodná obdivu, ale zvyčajne ju nedokážeme ani pochopiť, ani prijať a niekedy sa z nej ani tešiť. K Tebe sa obraciame v modlitbe, lebo Ty mocou Ducha Svätého konáš predivne aj v našich životoch a tam, kde sme slabí a neistí, ba i tam, kde by sa zdalo, že niet už ničoho dobrého, nám dávaš novú silu, vieru, možnosti. Prosíme, konaj v nás, v našich nedokonalých životoch, buduj nás na vnútornom človeku, aby naša viera bola živá, čistá, úprimná, prospešná. Daj, nech naše srdcia ovláda pokora, ktorá nás vedie na kolená, k hľadaniu dobra a modlitbám za nás, ale i za tých, ktorí potrebujú počuť Tvoje slovo, Tvoje evanjelium a byť zachránení. Amen.

Mgr. Roman Dovala, zborový farár v CZ ECAV Badín (ZVS)